A LONDONI NÉGGYEL ELLENTÉTBEN AZ IDEI JÁTÉKOKON LEGALÁBB TÍZ MAGYAR LÉPHET PÁSTRA

A RIÓI CSAPAT

»

A majdnem egy évig tartó olimpiai kvalifikációs sorozatban a magyar vívók tíz kvótát szereztek.*

VÍVÁS INTERJÚ

Számolni kell vele

NÉHÁNY HÓNAP ALATT elérte Márton Anna a kvalifikációs sorozatban, hogy a rutinos klasszisok is elismerjék, éremért utazik Rióba

KARD, férfiak
Decsi Tamás
Szilágyi Áron

KARD, nők
Márton Anna

TŐR, nők
Knapek Edina
Mohamed Aida

PÁRBAJTŐR, nők
Szász Emese

PÁRBAJTŐR, férfiak
magyar csapat (Boczkó Gábor, Imre Géza, Rédli András, Somfai Péter

*A férfi tőrözők európai pótkvalifikációs versenye még hátravan.

Márton Anna és edzője csalódásként élné meg, ha az olimpián nem állhatna fel a dobogóra
FOTÓ: VERES VIKTOR

Hajlamos túledzeni magát

Márton Anna olimpiai részvétele kapcsán edzője, Gárdos Gábor kiemelte: korántsem általános, hogy egy húszéves kardozó reális célként tűzze ki az ötkarikás részvételt, és meg is valósítsa.

„Ennek eléréséhez Panka kivételes tehetségére volt szükség. A világranglista legjobb tizenhat vívója közül ő a legfiatalabb. A tehetség azonban önmagában kevés, tanítványom rendkívül profi hozzáállással rengeteget dolgozik. Az igazat megvallva az egyik nagy feladatom, hogy visszafogjam a munkában, mert képes túledzeni magát" – jegyezte meg Gárdos.

Az MTK reménységét edzője szerint a szezon elején még nyomta a tét, és fizikailag is volt lemaradása – ebben Ajkler Zita segítségével sokat lépett előre –, a kvalifikációs sorozat végére azonban eljutott oda, hogy éremesélyesként számolhatunk vele Rióban. „Bár nagyon nehéz olimpián érmet szerezni, csalódottak lennénk, ha nem sikerülne" – tette hozzá Gárdos.

■ Meglepő volt délelőtti időpontjavaslata az interjúra – nem akart kicsit pihenni?
Nem szoktam sokáig aludni, az időeltolódás okozta átállás is vagy sikerül, vagy nem; ezúttal nem – válaszolta Márton Anna, az MTK 21 éves kardozója, aki a hétvégi szöuli Grand Prix-viadalon a hatodik helyen végzett, és véglegessé tette olimpiai részvételét. – Vasárnap este érkeztünk haza, hajnali fél négykor már ébren voltam. Ha már így alakult, jó korán elfogyasztottam a klasszikus húsvéti reggelit…

■ Az elmúlt hónapokban folyamatosan azt kérte, ne számolgassunk és ne beszéljünk a kvótáról, amíg le nem zárul a sorozat. Most már elárulja, mikor érezte, hogy megvan?
A februári sint-niklaasi világkupaverseny után. Akkor dőlt el, csapatban mely országok lesznek ott Rióban, és miután a csapatverseny eredménye is befolyásolta az egyéni kvalifikációt, már látszott, nem lehet nagy baj. Matematikai esély ugyan még volt arra, hogy az azerbajdzsáni Sabina Mikina megelőzzön, de ehhez az én szempontomból nagyon szerencsétlenül kellett volna alakulnia mindennek. Ettől kezdve viszonylag nyugodtan vívtam.

■ Érezhetően felszabadulttá tette, hogy a szöuli GP-n még pástra sem lépett, amikor biztossá vált a kvótája…
Mikinának győzhie kellett volna az olimpiai részvételhez, de már a hatvannégy közé jutásért kiesett. Egyébként nem láttam az asszóját, épp az egyik csapattársamnak szurkoltam. Miután megtudtam az eredményt, nagyon örültem, hogy véget ért a kvalifikációs sorozat. Az első asszókban sokkal kevésbé is izgultam, mint általában, a teljesítményemmel mégsem vagyok maradéktalanul elégedett.

■ Miben látott kivetnivalót?
Benne volt a vívásomban, hogy éremért küzdhetek. A negyeddöntőbeli ellenfelemnél jobbnak számítok, sokszor sikerült is megvalósítanom ellene, amit elterveztem, vezettem jó akciókat, adtam szép tusokat. Mégis kikaptam, mert amikor hibáztam, a dél-koreai lány mindig kihasználta.

■ Már az őszi szezonkezdetkor azt mondta, a folytatásban a nyolc közé kerülést várja el magától, amit január óta maradéktalanul teljesít is. Korábban mi hiányzott hozzá?
A szezonkezdés sosem volt az erősségem, fizikailag, de még inkább mentálisan nehezen rázódom bele az idénybe. Kicsit visszafogottan versenyeztem ősszel, úgy éreztem, nem tudok megfelelően koncentrálni. Az állandó számolgatás is elvitte a figyelmemet, folyton azt néztem, mit kell elérnem ahhoz, hogy a kvalifikációs ranglistán jó pozícióba kerüljek. Ez görcsössé tett. Aztán összeszedtem magam, kizárólag a munkára összpontosítottam, és egyre jobb formába lendültem. Örülök, hogy a kvalifikációt szép eredményekkel zártam: háromszor végeztem a legjobb nyolc között.

■ Világbajnoki bronzéremmel a tarsolyában nem lehet kérdéses, melyik volt a sorozat legfontosabb versenye.
A tavaly nyári moszkvai vébé pályafutásom fontos mérföldköve, és az egyik legfontosabb is marad egész életemben. Ha tíz év múlva megkérdezik tőlem, melyik volt karrierem első fontos versenye, biztosan ezt a világbajnokságot nevezem meg. Egyrészt a helyezéssel járó ranglistapontok megalapozták az olimpiai szereplés kivívását, másrészt egy vébéérem az ember önbizalmának is jót tesz, főleg ilyen fiatalon.

■ Néhány hónapja említette, a jóval idősebb vetélytársak alkotta mezőnyben meg kell még dolgoznia azért, hogy elismerjék, megismerjék. Változott a helyzet?
Változott. Most már odafigyelnek rám, és a legjobbak között számolnak velem. Tagadhatatlanul jó érzés.

■ A folytatásban, az olimpiáig hátralévő versenyeken mi motiválja?
Az már önmagában motiváló, hogy az olimpia táblája a ranglistás helyezések alapján alakul ki. Ahhoz, hogy Rióban jó eredményt érjek el, jó pozícióból kell indulnom – ez a tétje a következő versenyeknek.

■ Mit ért jó szereplésen?
Annak ellenére, hogy nem vagyok az első négyben – így nem ez a papírforma –, éremért utazom Rióba. Egy világbajnoki érem után nem is lehet más a célom.

■ Edzőjétől egy hét pihenőt kapott. Kibírja addig?
Nem vagyok benne biztos…